

1. számú melléklet – Erzsébet királyné (Sisi) életrajza

Wittelsbach Erzsébet (Wittelsbach Erzsébet Amália Eugénia) Münchenben született, 1837. december 24-én, köznemesi családban. 16 évesen Ferenc József osztrák császár hitvese lett Első gyermeke Gizella néven jött a világra. Második gyermeke az alig kétéves lány Zsófia 1857. május 29-én tífuszban hunyt el Pest-Budán, mely mély nyomokat hagyott benne. 1858. augusztus 21-én Laxenburgban látja meg a napvilágot a várva-várt utód, Rudolf koronaherceg, mindazonáltal Erzsébet udvari társadalomban elfoglalt pozícióján nem változtatott, továbbra is "kívülállóként" kezelték köznemesi származása miatt.

Ferenczy Ida udvari szolgálatba kerülését követően, Erzsébet figyelmét a magyar nyelv és irodalom mellett a magyar-kérdésre irányította. 1867. március 20-án a kiegyezés eredményeként létrejött az alkotmányos monarchia (későbbi névváltoztatban Osztrák-Magyar Monarchia), amit Erzsébetnek nagy részben köszönhetünk. A monarchia megalakulását követően egyik fontos állomását jelentette az uralkodópárnak Magyarország. Erzsébet 1867. május 8-án érkezett Pest-Budára, próbálva népszerűsége szert tenni. A koronázásra hosszas egyeztetések, előkészületek után egy hónappal később, június 8-án került sor a budai Nagyboldogasszony Templomban. A koronázáshoz kötődő hagyományok kölcsönös ajándékozási gyakorlatot is jelentettek, ennek részeként kapták használatra a koronaauralomként kezelt (pihenő rezidenciaként funkcionáló) gödöllői kastélyt, és a hozzátartozó (vadakban gazdag) birtokot. Tíz évvel Rudolf születését követően, 1868. április 22-én jött világra az uralkodópár negyedik gyermeke, Mária Valéria.

Életének utolsó évtizedét meghatározta fia váratlan tragédiája. Rudolf 1889-ben Mayerlingben öngyilkosságot követett el. Erzsébet 1898. szeptember 9-én Genfben utazott, annak ellenére, hogy kísérete nem tartotta kellően biztonságosnak látogatását. Másnap a kis számú (úti)kíséretének vele maradt tagjával a Beau Rivage Szállóból a Genfi-tó partján húzódó sétányon a hajóállomásra sietett, amikor Luigi Lucheni olasz anarchista halálosan megsebesítette. Temetésére egy héttel a merényletet követően szeptember 17-én került sor. A kapucinusok templomának császári kriptájában (Kaisergruft) helyezték végső nyughelyére fia, Rudolf koporsója mellé.

Budapest VII. kerületét 1882. február 7-étől a Ferenc József király által aláírt engedély nyomán Erzsébetvárosnak hívják.